

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudcem Mgr. Michalem Reitspiesem ve věci žalobkyně [údaje o účastníkovi] Mgr. Milanem Edelmannem, advokátem, Petržilkova 2707/38, 158 00 Praha 5, proti žalovanému [údaje o účastníkovi] [údaje o zástupci], o zaplacení 13.062.702 - Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba o zaplacení částky 13.062.702 Kč s příslušenstvím se zamítá.
- II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému č. 1 a žalovanému č. 2 na náhradě nákladů řízení částku 386.542 - Kč k rukám zástupce žalovaných č. 1 a 2, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému č. 3 na náhradě nákladů řízení částku 603.064 - Kč k rukám zástupce žalovaného č. 3, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobkyně podala žalobu dne 6.3.2012 vůči žalovaným pro částku 13.062.702 - Kč s příslušenstvím, když žalobkyně jako insolvenční správce dlužníka [právnícká osoba] v likvidaci zjistila, že [právnícká osoba] a.s. před rozhodnutím o úpadku prováděla ze svého bankovního účtu platby na účet personálně propojené [právnícká osoba] s.r.o. (dříve [právnícká osoba]), na číslo účtu platby, kdy bylo postupně zasláno celkem 13.062.702 - Kč. Žalobkyně vyzvala dlužníka [právnícká osoba] k vrácení této částky. Tato společnost na tuto výzvu předložila bezúčelovou smlouvu o půjčce peněz ze dne 3.1.2007. Dle této smlouvy se zavázala poskytnout [právnícká osoba] a.s. dlužníkovi [právnícká osoba] prostředky v celkové výši 21.000.000 - Kč. [právnícká osoba] se v uvedené smlouvě zavázala prostředky vrátit ve lhůtě do 31.12.2010 [právnícká osoba] však prostředky do dnešního dne i přes opakované výzvy neuhradil, žalobkyně se domáhala úhrady v soudním řízení vedené Krajským soudem v Plzni pod č.j. 42Cm 10/2012, prozatím

bezúspěšně. Jak již bylo uvedeno, [právnícká osoba] a.s. poskytovala v době před svým úpadkem na základě shora uvedené smlouvy o půjčce značné finanční prostředky společnosti personálně propojené. Jak vyplývá z úplného výpisu z obchodního rejtríku, jakož i ze sbírky listin [právnícká osoba] a.s., ke dni konání poslední doložené mimořádné valné hromady dlužníka, byli na této valné hromadě přítomni pouze dva akcionáři. Jednak PharmDr. [jméno] [příjmení], tj. první žalovaný, jenž byl současně předsedou představenstva této společnosti v období od 26.6.2006 do 11.6.2010, ale současně je společníkem a jednatelem společnosti, které byly prostředky poskytnuty, tj. [právnícká osoba] s.r.o. Druhým vykázaným akcionářem je pak druhá žalovaná, jenž byla po stejnou dobu jako první jmenovaný člen představenstva [právnícká osoba] a.s., a i ona je současně vedena jako jednatel a společník společnosti, které byly prostředky poskytnuty. Dle § 194 odst. 5 obchodního zákoníku platí, že členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost s péčí řádného hospodáře. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušením právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně. Žalobkyně po seznámení se s výše uvedenými skutečnostmi dospěla k závěru, že ve shora uvedeném případě členové představenstva porušili zákonem uloženou povinnost vykonávat funkci s péčí řádného hospodáře. Žalobkyně má za to, že došlo ke vzniku škody ve výši odpovídající zůstatku pohledávky za [právnícká osoba] s.r.o. spolu se zákonným úrokem z prodlení od data splatnosti této pohledávky, tj. od 1.1.2011. Tato škoda vznikla v přímé souvislosti s porušením povinnosti členů představenstva za řádné obchodní vedení společnosti a povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře. Každé rozhodnutí statutárního orgánu musí vycházet z nejvyšší míry uvážlivosti a zohlednění všech relevantních informací a možností řešení. [příjmení] způsobem má člen představenstva pečovat o majetek společnosti. Je zjevné, že v tomto případě leží odpovědnost na všech žalovaných.

Žalovaní se žalobou nesouhlasili a všichni vznesli námitku promlčení, neboť celkové protiprávní jednání mělo vzniknout v roce 2010.

Ze smlouvy o půjčce mezi [právnícká osoba] a [právnícká osoba] soud zjistil, že předmětem této smlouvy je poskytnutí peněz společnosti [právnícká osoba] v celkové výši 21.000.000 - Kč a [právnícká osoba] se zavazuje předat sjednaný obnos ve splátkách, a to ode dne podpisu smlouvy do konce roku 2007 dle potřeby dlužníka, když smlouva je podepsána za dlužníka i věřitele dne 3.1.2007 [jméno] [příjmení].

Z plné moci ze dne 26.6.2006 soud zjistil, že představenstvo [právnícká osoba] a.s. zplnomocnila Mgr. [jméno] [příjmení] ke všem právním úkonům a jednání vůči všem fyzickým a právníckým osobám, orgánům a dalším subjektům. Z výpisu z obchodního rejtríku [právnícká osoba] a.s. bylo zjištěno, že žalovaný č. 1 byl předsedou představenstva od 26. června 2006 do 11. června 2010, když ve stejném období byl také členem představenstva. Členem představenstva od 26. června 2006 do 11. června 2010 byla taktéž žalovaná č. 2, a od 26. června 2006 do 6. července 2010 taktéž žalovaný č. 3.

Ze spisu 42Cm 10/2012 soud zjistil, že žalobkyně podala, stejně jako v této věci, tak ve věci vedené pod sp. zn. 42Cm 10/2012 žalobu pro zaplacení částky 13.062.702 - Kč, když z tohoto spisu soud zjistil, že smlouva, která byla uzavřena dne 31.1.2007, nebyla předložena valným hromadám obou účastníků, které by k uzavření smlouvy udělili předchozí souhlas. Dále soud zjistil, že o věci bylo rozhodnuto Krajským soudem v Plzni dne 21. listopadu 2012 a o odvolání žalované společnosti rozhodoval Vrchní soud v Praze dne 7. února 2014 pod č.j. 2 Cmo 262/2013 – 177 tak, že žalobu zamítl a přiznal náklady účastníkům řízení, respektive žalované.

V dané věci je nutné posoudit několik věcí. Jak vyplývá z předložené plné moci pro Mgr. [příjmení], udělené mu předsedou představenstva nynějšího úpadce s datem 26.6.2006, když touto plnou mocí byl jmenovaný zplnomocněn ke všem právním úkonům a jednáním vůči fyzickým a právníckým osobám, orgánům včetně práva podepisování veškerých listin. Z obsahu této plné

moci je zřejmé, že ji udělila osoba oprávněná, když se podává, že ji uděluje zmocnitel, a to žalovaný č. 1, jakožto předseda představenstva [právníká osoba] a.s. Tudíž na předmětnou plnou moc lze tedy pohlížet jako na platnou. Z toho vyplývá, že smlouva ze dne 3.1.2007, označená účastníky jako smlouva o půjčce, byla podepsána osobou oprávněnou, a to na obou stranách. Je zde ovšem problém, když dle § 196a odst. 1 obchodního zákoníku společnost může uzavřít smlouvu o úvěru nebo půjčce členem představenstva, dozorčí rady, prokuristou nebo jinou osobou, která je oprávněna jménem společnosti takovou smlouvu uzavřít, nebo osobami jimi blízkými, anebo smlouvu, jejímž obsahem je zajištění závazků těchto osob, nebo na ně bezplatně převést majetek společnosti předchozím souhlasem valné hromady a jen za podmínek u obvyklých v obchodním styku. Podle odstavce 2 stejného ustanovení, pokud jsou osoby uvedené v odstavci 1 oprávněné jednat i jménem jiné osoby, použije se ustanovení odstavce 1 obdobně i na plnění tam uvedené ve prospěch této jiné osoby. Souhlas valné hromady není zapotřebí, jde-li o poskytnutí půjčky nebo úvěru ovládající osobou ovládané osobě, anebo zajištění závazku ovládané osoby ovládající osobou. To znamená, že v daném případě, neboť předmětnou smlouvu uzavřela osoba oprávněná jednat za obě společnosti, tedy i za společnost dlužníka, v níž měla postavení statutárního orgánu, vzhledem k absenci předchozího souhlasu valných hrad, respektive předchozího projednání, došlo v případě předmětné smlouvy k obcházení zákona. Smlouva o půjčce, popřípadě o úvěru je proto absolutně neplatná dle ustanovení § 39 občanského zákoníku.

Vzhledem k postavení stran smlouvy, podnikatelským subjektům a absenci výslovného ujednání ve smlouvě o tom, že půjčka je určena pro jiné, než podnikatelské záměry (tedy že se netýká předmětu činnosti stran ani jinak nesouvisí s jejich podnikáním), předmětná smlouva s podnikáním stran souvisí, respektive se týká předmětů činnosti. Vztahy založené touto smlouvou tedy i závazky vyplývající z plnění dle této smlouvy poskytnuté, nutno řešit podle právní úpravy obsažené v obchodním zákoníku. Z toho má soud za to, že se věc týká podnikatelské činnosti účastníků a její důsledky se řídí ustanoveními obchodního zákoníku, a to včetně ustanovení o promlčení. Soud ještě poznamenává, a to v souladu se závěry Vrchního soudu v Praze v jeho rozhodnutí ze dne 7. února 2014 pod č.j. 2 Cmo 262/2013, že obsah smlouvy ze dne 3.1.2007, byť nadepsané jako smlouva o půjčce, svým charakterem a zejména způsobem plnění poskytnutým na jejím základě, rozhodně nenasvědčuje tomu, že došlo k uzavření smlouvy o půjčce. Jak vyplývá z žalobních tvrzení, z provedených důkazů, na smlouvu bylo plněno ve splátkách, došlo k postupnému plnění jako čerpání do limitu výše uvedené sjednané částky 21.000.000 - Kč, kdy první splátka byla předána v červnu 2007 a poslední v prosinci 2007. Tyto okolnosti zakládají důvod pro zpochybnění právního základu předmětné smlouvy jako smlouvy o půjčce upravené dle občanského zákoníku. Lze tedy jediné dospět k závěru, že předmětným ujednáním došlo k uzavření smlouvy o úvěru, upravené jako smluvní typ v obchodním zákoníku v ustanovení § 497, podle kterého smlouvou o úvěru dochází ke koncenzu v tom smyslu, že se věřitel zavazuje, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžité prostředky do určité částky a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a zaplatit úroky. Předmětná smlouva obsahuje takto základní ujednání, když je v ní sjednáno poskytnutí peněžitého plnění v celkové výši 21.000.000 - Kč, a to ve splátkách, a dále závazek dlužníka tuto částku vrátit do 31.12.2010. V daném případě se jedná o vztah podléhající režimu obchodního zákoníku. Rovněž i pro tento případ platí závěry ohledně neplatnosti smlouvy dle výše vyloženého ustanovení § 196a odst. 1 a 2 obchodního zákoníku, jakož i to, že závazky ze smlouvy, popřípadě splnění poskytnuté na jejím základě, mohou být posuzovány jen z hlediska právní úpravy dané v obchodním zákoníku.

Žalobkyně tedy dovozuje ve své žalobě, že účastníci porušili § 194 odst. 5 obchodního zákoníku, dle kterého členové představenstva jsou povinni vykonávat svou působnost péčí řádného hospodáře a zachovávat mlčenlivost o důvěrných informacích a skutečnostech, jejichž prozrazení třetím osobám by mohlo společnosti způsobit škodu. Je-li sporné, zda člen představenstva jednal

s péčí řádného hospodáře, nese důkazní břemeno o tom, že jednal s péčí řádného hospodáře, tento člen představenstva. Ti členové představenstva, kteří způsobili společnosti porušení právních povinností při výkonu působnosti představenstva škodu, odpovídají za tuto škodu společně a nerozdílně.

V daném případě tedy žalobkyně dovozuje vznik škody jednáním žalovaných tím, že nejednali s péčí řádného hospodáře.

V daném případě, vznesli žalovaní námitku promlčení. To v souladu s § 387 a následující obchodního zákoníka, když podle 397 je v případě škody promlčecí doba 4 roky.

V daném případě, samozřejmě u škody, je nutné prokazovat u žalobce vznik škody, příčinnou souvislost mezi protiprávním jednáním a škodou, a protiprávním jednáním škůdce. Soud se do tohoto dokazování nepouštěl, a to právě k námitce promlčení ze strany žalovaných. Soud má za to, že nejednali s péčí řádného hospodáře a je otázka, od kdy takto začali jednat a do kdy za to odpovídali. Je možné, že vznik škody mohl být už v sepsání plné moci, neschválením smlouvy o půjčce (úvěru) valnými hromadami, respektive nebylo jim to dáno na vědomí, ale dle názoru soudu, promlčecí lhůta uplynula nejpozději v případě poslední splátky zaplacené dne 31.12.2007 ke dni 31.12.2011. Jelikož žaloba byla v této věci podána až 6.3.2012, je námitka promlčení důvodná a žalobou uplatněný nárok tak nelze žalobci přiznat, i kdyby byl následně prokázán. Shrnutí tak, že právě poslední splátkou k 31.12.2007 se mohla žalobkyně, respektive úpadce, kterého žalobkyně zastupuje, domáhat náhrady škody z jednání, které způsobili žalovaní. Dle názoru soudu je ovšem promlčeno, a proto soud žalobu zamítl.

O nákladech řízení pod výroky II a III bylo rozhodnuto v soudu s § 142 odst. 1 o.s.ř., když úspěšní žalovaní mají právo na náhradu nákladů řízení vůči účastníkovi neúspěšnému, v tomto případě vůči žalobkyni.

Soud proto přiznal žalovaným č. 1 a 2 na náhradě nákladů řízení částku 386.542 - Kč a to v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., a to následovně:

- a) tarifní hodnota věci dle ust. § 8 odst. 1 vyhl. – 13.062.702 Kč,
- b) počet zastupovaných účastníků advokátem ve smyslu ust. § 12 odst. 4 vyhl. – 2,
- c) sazba za jeden úkon právní služby dle ust. § 7 bod 7 vyhl. – 49.540 Kč
- d) snížení dle ust. § 12 odst. 4 vyhl. o 20% za každého ze zastupovaných účastníků, ve výsledku sazba úkonu právní služby za jednoho zastupovaného účastníka – 39.634 Kč,
- e) počet úkonů právní služby u jednoho zastupovaného účastníka – 4, a to převzetí zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. a) vyhl.), písemné podání ve věci samé (§ 11 odst. 1 písm. b) vyhl.), 2x účast při jednání soudu (§ 11 odst. 1 písm. g) vyhl.), to vše násobeno 2x (za zastupování dvou účastníků – dle ust. § 12 odst. 4 vyhl.), tedy v souhrnu 8 úkonů.
- f) náhrada hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. za 8 úkonů – 2.400 Kč,
- g) daň z přidané hodnoty dle § 14a vyhl.

Odměna za oba zastupované účastníky dle § 7, 8 ve spojení s ponížením dle ust. § 12 odst. 4 vyhl. – 317.056 Kč, náhrada hotových výdajů dle ust. § 13 odst. 3 vyhl. – 2.400 Kč a daň z přidané hodnoty dle ust. § 14a vyhl. – 67.086 Kč, tj. celkem 386.542 Kč.

U žalovaného č. 3 je náhrada nákladů řízení ve výši 603.064 - Kč, a to také v souladu s vyhláškou č. 177/1996 Sb., když mimosmluvní odměna za 1 úkon právní služby činí 49.540 - Kč a žalovanému č. 3 bylo přiznáno následující:

příprava a převzetí věci 49.540 Kč

13. 9. 2012 vyjádření k žalobě 49.540 Kč

25. 2. 2013 vyjádření se ve věci předběžného opatření 49.540 Kč

5. 9. 2013 porada s klientem 49.540 Kč

17. 9. 2013 písemné podání k soudu 49.540 Kč

21. 10. 2013 jednání před soudem 49.540 Kč

31. 10. 2013 písemné podání k soudu 49.540 Kč

9. 4. 2014 jednání před soudem 49.540 Kč

23. 5. 2014 písemné podání k soudu 49.540 Kč

28. 5. 2014 jednání před soudem 49.540 Kč

náhrada hotových výdajů - 10x režijní paušál (á 300 Kč) 3.000 Kč, DPH ve výši 104.664 Kč, tj. celkem 603.064 Kč

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného, a to ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalobkyně své povinnosti uložené jím tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, můžou se žalovaní domáhat svého nároku prostřednictvím exekuce.

V Plzni dne 28.05.2014

Mgr. Michal Reitspies, v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

Alena Rohrsetzerová